

De late sixties van Kampen

Herman Broers - Blauw haar
B&Vmedia, Kampen, 371 blz.,
€29,50

Het is een genot om een goed geschreven, journalistiek boek te lezen. Zo'n boek is 'Blauw haar' van de Friese auteur, biograaf en uitgever Herman Broers. Hij heeft, zoals de ondertitel zegt, 'het mirakel van academiestad Kampen' vastgelegd. Oftewel: de kortstondige aanwezigheid van een aantal hbo-scholen (tussen 1976-1989), waardoor het IJsselstadje ruw, maar ook - zeker economisch gezien - hoognodig werd opgeschud.

Afgezien van sommige gedetailleerde gedeeltes is het boek ook zeer goed voor een buitenstaander te lezen. Het verhaal van het door studenten opgeschrikte Kampen - „ze moesten jullie loeders in de IJssel verzuipen” - is ook voor veel Friezen herkenbaar. Friezen komen trouwens veelvuldig voor in Broers' boek, dat woensdag werd aangeboden aan onder anderen Doekle Terpstra,

oud-student van de christelijke sociale academie en volgens een medestudent „ontzettend Fries”. Neem ook de eigenzinnige burgervader Sybren van Tuinen die in 1970 Dokkum verruilde voor Kampen, en de 'apathie' doorbraak door voor de stad onder meer de scholen binnen te slepen, mede dankzij zijn 'Dokkumer vriendschap' met staatssecretaris Klaas de Jong Ozn. Er werd een trip naar Leeuwarden gemaakt om te kijken hoe monumentale gebouwen, waarvan Kampen er talloze heeft, ingezet konden worden. Twintig jaar te laat braken 'de sixties van Kampen' aan. Na louter keurige theologiestudenten van twee scholen (al snel theo's), kwamen er hordes socio's (studenten sociale academie), arto's (kunstacademie), expresso's (expressieacademie) en journo's (journalistenacademie). Samen uiteindelijk tweeduizend studenten op dertigduizend inwoners. Met hun 'culturele revolutie' schokten zij aanvankelijk de autochtonen, later was er sprake van 'vreedzame co-existentie' die

weer overging in 'een wat bizarre vorm van affectie'.

De scholen werden met stevige reformatorische idealen opgezet, maar die lieten de meeste studenten 'domweg Siberisch'. Er zijn slechts anekdotes uit de begintijd, van bijvoorbeeld studenten die weigerden naakte modellen te tekenen. Zo was de kunstacademie 'een heel goede plek om op een fatsoenlijke manier van je geloof af te komen', aldus een oud-docent.

Zeker in de beginjaren was Kampen volgens Broers een veilig 'koekoeksnest' voor vaak kerkelijk opgevoede jongeren, die eigen grenzen én die van anderen ontdekten. Doekle Terpstra bijvoorbeeld. „Kampen was een bevrijding,” zegt hij.

Het verdwijnen van de scholen en in diezelfde tijd een schokkende lustmoord in 1989, is al geschiedenis. Kampen is weer 'een herwonnen haven van braaf protestantisme' en 'een aangeharkt maar verstild decor', typeert Broers.

WIM SCHRUIVER

Hardste klap

Vilan van de Loo - Bokser pur sang
Lolle van Houten 1944-2008
Penn, Leeuwarden; 112 blz., €16,50

Ik zie 'm nog zo staan bij discheek Vat 69 aan de Leeuwarder Nieuwestad. Blozend, breed, een glimlachje en geweldige knuisten. Daar moest je geen grappen mee maken. Bij het weggaan was er steevast die rechterhand waar een fooi in moest. Een gulden of een knaak, anderkeek hij je even aan en bleef de deur net iets langer dicht. Lolle van Houten had toen al een geweldige bokscarrière op zak. Dat wist iedereen. En zoals dat dan gaat, zijn er altijd figuren die zo iemand uit willen dagen. Maar daar ging de meervoudig kampioen nooit op in. Hij lachte dan wat en dwong zijn 'opponenten' met zachte drang naar buiten. Knock-outs maakte Lolle af en

Ofgeande lin

Ulke Brolsma - Werom nei Fryslân
Bornmeer, De Gordyk; 150s., €17,50

In grut learder wie er net, Ulke Brolsma. Op side 54 fan 'Werom nei Fryslân' stiet syn rapport út de earste klasse fan de Rijkskweekschool op It Hearrenfean: njoggen ûnfoldwaanden. Sels it opstelskriuwen foel ôf, m syn ôfkomst út in skriuwerslaach brocht útkomst. De earste kear sette er in stik fan pake Reinder oer: in acht. In twadde opstel kaam út in boek fan heit Liuwe: in seis. „Dat binne de feiten, der siet in ofgeande line yn de Brolsma's.”

Dy selsrelativearing typearret Ulke Brolsma (1943). Hy rûn al in de sechstich doe't er yn 2001 debutearre mei de ferhalebonded 'Ioana', dêrnei bleau er ticht by himsels en syn famylje. In boek oer in oerpake en de Tsiendaags Fjildtocht, 'Werom nei Grou' en no dan 'Werom nei Fryslân'. It boek is in oanienskeakeling fan anekdoates oer syn eigen famylje

Haarscherp p

Pieter Webeling - De lach en de doo
Cossee, Amsterdam; 200 blz., €18,90

Pieter Webeling heeft de moed risico's te nemen. Da deed hij in 'Veertig dagen' toen hij in de huid van een

Een heuse kraakactie in Kampen door studenten in 1979.

FOTO UIT
BESPROKEN BOEK